

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Μπροστά στον Θάνατο»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Με τίτλο «Μπροστά στον θάνατο», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 19 Οκτωβρίου.

“Ο θάνατος, αδελφοί, συντροφιά με τον Χριστό είναι ξύπνημα σ’ έναν καινούργιο κόσμο φωτός• είναι μετάβαση σε άλλης ποιότητας ζωή”, ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Μιά νεκρική πομπή είναι μια πορεία θλιβερή• ο τραγικός επίλογος μιᾶς πάλης, όπου ο θάνατος είναι ο νικητής. Οί άπλοϊκοί άνθρωποι, που ακολουθοῦν τὸν νεκρὸ νέο τῆς Ναὶν καὶ τὴν συντετριμμένη μητέρα του, παρουσιάζονται σιωπηλοί. Ἀσφαλῶς θὰ συνόδευαν μὲ βουβὰ δάκρυα συμπόνιας τοὺς γοεροὺς θρήνους τῆς μάνας. Τί ἄλλο μποροῦσαν νὰ κάνουν;

Ὁ ἄνθρωπος στέκει μὲ ἀπορία μπροστὰ στὸν θάνατο, πού ἔρχεται σὲ μιὰ στιγμή καὶ θέτει τέρμα σ' αὐτὸ τὸ θαῦμα, πού λέγεται ζωὴ. Ἀποτελεῖ τό «φοβερώτατον μυστήριον» κατὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό. Τὸ ἀνθρώπινο μυαλὸ τὸν ἀντικρύζει κατάπληκτο καὶ φωνάζει μαζί μὲ τὸν ἱερὸ ὕμνογράφο: «Τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ;».

Καὶ τὰ πιὸ μεγάλα ἀνθρώπινα πνεύματα, πού ἡ σκέψη τους ἦταν φωτεινὴ σὲ πλῆθος ἄλλα ζητήματα, μπροστὰ στὸ θάνατο ἔμειναν ἄφωνα. Σὰν ἀφελῇ μικρὰ παιδιά, πού στέκουν μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα μπροστὰ σὲ πράγματα δυσεξήγητα γιὰ τὸ μυαλουδάκι τους, ψέλλισαν λίγα λόγια, ἀλλὰ δὲ μπόρεσαν νὰ εἰσδύσουν στὸ ἀπύθμενο μυστήριον τοῦ θανάτου. Δὲν εἶπαν κάτι οὐσιαστικὸ πού νὰ διαλύει τὰ ζοφερὰ σκοτάδια πού τὸν περιτυλίγουν. Καὶ ὅλων τῶν σοφῶν ἢ σοφία γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ ζήτημα νὰ μαζευθεῖ, δὲν θὰ κατορθώσει νὰ δώσει οὔτε ἓναν σπινθήρα φωτός, γιὰ νὰ φωτίσει ἔστω καὶ γιὰ λίγο τὸ σκοτάδι πού περιζώνει τὸν θάνατο.

Στὴν ἴδια καὶ χειρότερη θέση βρίσκεται ἡ ἀνθρώπινη καρδιά. Αὐτὴ πληγώνεται βαθύτερα ἀπὸ τὴν ἔλευση τοῦ θανάτου. Καὶ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ παραδεχθεῖ ὅτι ὄντως κάποτε θὰ πεθάνουμε ἀλλὰ ἡ καρδιά δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν ιδέα αὐτή. Ὁ ἄνθρωπος δὲ μπόρεσε μόνος του νὰ ξεδιαλύνει τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου. Εὐτυχῶς ὅμως ἔρχεται κάποιος Ἄλλος νὰ ρίξει φῶς. Προκειμένου νὰ βοηθήσει τὸν ἄνθρωπο νὰ ἀντιμετωπίσει τὸν θάνατο, ὁ Χριστὸς δὲν ἄρχισε φιλοσοφικὲς συζητήσεις καὶ δὲν ἀράδιασε συλλογισμοὺς καὶ ἐπιχειρήματα ἀνθρώπινα. Στάθηκε πρὶν ἀπ' ὅλα δίπλα στὴν ἀνθρώπινη καρδιά, πού πονοῦσε γιὰ τὸ νεκρὸ παιδί καὶ πόνεσε κι Αὐτὸς μαζί της.

Ὁ Ἰησοῦς «ἐσπλαχνίσθη» τὴν πληγωμένη ἀπ' τὸ χαμὸ τοῦ παιδιοῦ τῆς μητέρα• μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη τῆς ἀπηύθυνε τὸ «μὴ κλαῖε». Δὲν περιορίστηκε ὅμως στὰ παρηγορητικὰ λόγια. Μὲ δύναμη καὶ ἐξουσία θεϊκὴ εἶπε στὸν νεκρό: «νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι». Κι ἐκεῖνος ξύπνησε σὰν ἀπὸ ὕπνο ἐλαφρὸ καὶ ξαναγύρισε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας του. Ὁ θάνατος, ἀδελφοί, συντροφιά μὲ τὸν Χριστὸ εἶναι ξύπνημα σ' ἓναν καινούργιο κόσμον φωτός• εἶναι μετάβαση σὲ ἄλλης ποιότητας ζωὴ.